

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7883/2553

พนักงานอัยการ จังหวัดปทุมธานีโจทก์ นายสันต์ชัย ชญาเพชรประเสริฐ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 5, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 6, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 10, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 12, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4 ทวิ, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้โจทก์จะไม่ได้ระบุในใบคำขอท้ายฟ้องว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามมาตรา 4 ทวิ มาด้วย แต่โจทก์ก็ได้บรรยายไว้ในคำฟ้องแล้วว่า จำเลยทั้งสองบังอาจลักลอบเล่นการพนันทายผลฟุตบอล อันเป็นการพนันนอกเหนือจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.2478 ทั้งนี้มิใช่การพนันที่ระบุชื่อไว้ในกฎกระทรวงและไม่อนุญาตให้เล่น ได้เล่นพนันทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยจำเลยทั้งสองเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้ในการเล่นทายผลการแข่งขันฟุตบอลต่างประเทศหลายทีมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมาย อันเป็นการบรรยายความผิดของจำเลยทั้งสองครบองค์ประกอบของมาตรา 4 ทวิแล้ว ศาลลงโทษจำเลยทั้งสองตามมาตราดังกล่าวได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 มาตรา 4 , 5 , 6 , 10 , 12 , 15 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 , 83 , 91 ริมของกลางและจ่ายเงินสิบบนนำจับ ตามกฎหมาย จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ โดยรองอธิบดีอัยการฝ่ายคดีศาลสูงเขต 1 รักษาการแทนอธิบดีอัยการฝ่ายคดีศาลสูงเขต 1 ซึ่งได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด รับรองให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษากลับเป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 มาตรา 4 ทวิ , 5 , 10 , 12 (2) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 , 83 , 90 ให้จำคุกคนละ 4 เดือน ริมของกลาง ส่วนที่โจทก์ขอให้จ่ายสินบนนำจับนั้น เนื่องจากศาลมิได้สั่งปรับจำเลยทั้งสองจึงจ่ายสินบนตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 ไม่ได้ ให้ยกคำขอของโจทก์ในส่วนนี้ จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...แม้ในโผยไม่ระบุชื่อผู้แทงแต่ก็ได้ระบุจำนวนเงินที่แทงไว้ แสดงว่ามีผู้แทงซึ่งเป็นผู้ร่วมเล่นแล้ว แม้โผยบางฉบับจะไม่มีจำนวนเงินที่แทงก็ตาม การที่จำเลยทั้งสองมีโผยการแข่งขันฟุตบอลที่มีคนแทงพนันและยังไม่มีคนแทงพนัน พฤติการณ์เช่นนี้แสดงให้เห็นว่าจำเลยทั้งสองเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้ในการทายผลการแข่งขันฟุตบอลต่างประเทศตามโผยที่เจ้าพนักงานตำรวจยึดมาตามฟ้อง แม้โจทก์จะไม่ได้ระบุในใบคำขอท้ายฟ้องว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามมาตรา 4 ทวิ มาด้วย แต่โจทก์ก็ได้บรรยายไว้ในคำฟ้องแล้วว่า จำเลยทั้งสองบังอาจลักลอบเล่นการพนันทายผลฟุตบอล อันเป็นการพนันนอกเหนือจากที่ได้กล่าวไว้ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 ทั้งนี้มิใช่การพนันที่ระบุชื่อไว้ในกฎกระทรวงและไม่อนุญาตให้เล่น ได้เล่นพนันทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยจำเลยทั้งสองเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้ในการเล่นทายผลการแข่งขันฟุตบอลต่างประเทศหลายทีม โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมาย

การบรรยายฟ้องของโจทก์ดังกล่าวเป็นการบรรยายความผิดของจำเลยทั้งสองครบองค์ประกอบ
ของมาตรา 4 ทวิ แล้ว ฎีกาของจำเลยทั้งสองทุกข้อล้วนฟังไม่ขึ้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษา
ลงโทษจำเลยทั้งสองมานั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย" พิพากษายืน

องค์คณะ

เปรมใจ กิตติคุณไพโรจน์ · นพวรรณ อินทร์พริ้ง · วิชา มั่นสกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7883/2553>